

III.

I Forbindelse med det af „Embedsmændenes Fællesudvalg af 10de Oktober 1904“ i November f. A. indgivne Andragende om

1) Ophævelse af Stats- og Kommuneskat af Præmier for Forsikring af den tvungne Overlevelserente etc. for Embeds- og Bestillingsmænd, samt

2) Begrænsning af Skatteprocenten i Kommunerne, for saa vidt Erhvervsskat af Embeds- og Bestillingsmændenes Lønninger skulde blive indført ved en Revision af Skattelovene,

tillader Fællesudvalget sig endvidere herved ærbødigst at andrage den høje Regering og Rigsdag om, at man ved Revisionen af Skattelovene

3) enten ophæver Bestemmelsen i Lov Nr. 85 af 15de Maj 1903 § 7 om, at der ved Beregning af Skatteindtægten kan tillægges den pensionsgivende Indtægt 15 pCt.,

4) eller (subsidiært) ophæver Bestemmelsen i samme Lovs § 7 om, at der paa samme Maade kan tillægges selve Pensionen 25 pCt.

Til Begrundelse heraf tillader man sig at anføre følgende:

a) Fordelen ved at have en fast, pensionsgivende Indtægt er i dette Forhold blevet i høj Grad overdrevet; Fordelen herved maa nemlig oftest købes med meget store Ofre, idet de faste Lønninger for Embeds- og Bestillingsmænd gennemgaaende er langt lavere end de Indtægter, som Mænd i tilsvarende private Stillinger opnaa. Det synes saaledes at være ganske ubilligt at beskatte denne dyrte Fordel ved at lægge Ekstraskat baade paa den pensionsgivende Indtægt (15 pCt.) og paa selve Pensionen (25 pCt.); en af Delene maatte kunne være nok, og det naturligste maatte da blive, at Ekstraskatten først paalignes, naar Pensionen forfalder til Udbetaling, idet et meget stort Antal Embeds- og Bestillingsmænd faktisk aldrig opnaa at faa Pension; de have ganske vist haft Udsigten til at faa Pension, men det synes at være for tidligt at ekstrabeskatte denne „Udsigt“, naar den faktisk ofte ikke bliver til Virkelighed. Det naturligste maa være at vente med at kræve Ekstraskat, indtil „Udsigten“ er blevet til Virkelighed, det vil sige, til Pensionen forfalder til Udbetaling. Da at lægge 25 pCt. paa denne, kan maaske forsvares, men kun for saa vidt man ikke i Forvejen allerede har lagt Ekstraskat paa den pensionsgivende Indtægt. Billighed synes saaledes at tale for, at enten den under Punkt 3 eller (subsidiært) den under Punkt 4 nævnte Bestemmelse ophæves.

b) Dertil kommer, at Embeds- og Bestillingsmændenes Stilling ogsaa i en anden Henseende bliver betydeligt overdrevet, idet der findes et overmaade stort Antal Funktionærer, der om de end ikke have Ret til Pension, dog erfaringsmæssig altid faa Pension, f. Eks. de, der ere ansatte under Amter, Kommuner, Banker, Sparekasser, Kreditforeninger, større Forretningsetablissementer og lignende, og som slippe for de 15 pCt.s Tillæg, fordi de ikke have den formelle Ret til Pension, medens de iøvrigt med Hensyn til den faste, „betryggede“ Stilling nyde ganske de samme Fordele som Statens Embeds- og Bestillingsmænd.

c) Det er dernæst en Uretfærdighed, at nogle Stats-Funktionærer paalægges de 15 pCt.s Ekstraskat, fordi de tilfældigvis bo i en Kommune, hvor Kildebeskatningen anvendes, medens mange andre slippe derfor, f. Eks. alle i København boende Embeds- og Bestillingsmænd.

d) Og endelig bør anføres, at Embeds- og Bestillingsmændenes Forhold til Kommunerne ogsaa er i høj Grad overdrevet, for ikke at sige, ganske urigtigt opfattet, idet de mange kommunale Foranstaltninger til Erhvervslivets Fremme ere uden Interesse for dem, ligesom de er ganske uskyldige i de stadig voksende Udgifter til Forsørgelsesvæsenet o. s. v., som Næringslivets Udvikling paafører Kommunerne ved Sammen dragning af store Arbejderbefolkninger, et Moment, der iøvrigt ogsaa kan anføres for Ophævelsen af det 25 pCt.s Tillæg.

I det Hele taget vil en nøgtern Bedømmelse af Embeds- og Bestillingsmændenes Forhold til Kommunerne føre til, at man maa erkende, at der ikke for Kommunerne er nogensomhelst Anledning til at beskatte Statens Funktionærer stærkere end andre Borgere, efter som de netop tynde mindst paa Kommunerne